

**Єпископ Віктор Бедь: Святий рівноапостольний
Володимир — Великий князь Київський, утверджувач
християнства як загальнодержавної релігії Русі та
визначний будівничий Української державності**

**✙ Віктор Бедь,
єпископ Мукачівський і Карпатський,
керуючий Мукачівсько-Карпатською єпархією
Православної Церкви України**

м. Ужгород
15 липня 2026 року

Во ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа!

Всечесні отці!

Дорогі брати і сестри у Христі!

Високодостойні українські воїни-захисники!

Сьогодні ми звершуємо молитовну пам'ять святого рівноапостольного Володимира — Великого князя Київського, а також відзначаємо День Української Державності. Ці дві події нерозривно пов'язані між собою. Бо історія держави не існує без її духовних основ, а духовне життя народу неможливо повністю відокремити від його історичного розвитку, державотворення, культури та національної самосвідомості.

Саме тому сьогодні ми дякуємо Богові за великого державобудівничого, який став однією з найвизначніших постатей української історії та через якого Господь звершив одну з найважливіших подій у житті Русі-України — проголошення у 988 році християнства загальнодержавною релігією Русі.

Дорогі брати і сестри!

Щоб належно зрозуміти велич цього історичного рішення, необхідно побачити його не як окрему історичну подію, а як частину великого Божого Промислу щодо нашої землі.

За церковним Переданням, після Різдва Христового та зішестя Святого Духа на святих апостолів у день святої П'ятидесятниці Господь благословив наші землі апостольською місією святого апостола українського Андрія Первозваного, який благовістив Слово Боже народам давньої Скіфії, благословив київські гори та прорік, що на цих благословених землях засяє благодать Божа.

Від апостольських часів Христове Євангеліє поступово поширювалося на українських землях. Формувалися християнські громади, розвивалося церковне життя, а одним із найдавніших його організованих осередків стала Скіфська єпархія, яка засвідчила давність і тяглість християнської традиції на наших землях.

Наступною великою віхою став святий блаженний Оскольд — Великий князь (каган) Київський, який після прийняття святого Хрещення став одним із визначних будівничих церковного життя Русі. Саме за його правління, у 860–862 роках, розпочався новий етап становлення та розвитку Української (Руської) Церкви з митрополичим осідком у Києві.

Після мученицької смерті святого блаженного Оскольда Господь не допустив загибелі його справи. Її продовжила свята рівноапостольна Велика княгиня Київська Ольга, яка своїм особистим прикладом, мудрим державним служінням та вірністю Христові зміцнила християнську традицію Русі-України.

Саме через ці покоління Господь поступово готував наш народ до великої історичної події, яка відбулася за святого рівноапостольного Володимира Великого.

Проголошення у 988 році християнства загальнодержавною релігією Русі стало не початком християнства на українських землях, а його подальшим розвитком, зміцненням і загальнодержавним утвердженням. Це рішення мало величезне духовне, культурне, правове та державотворче значення. Воно визначило подальший розвиток Русі-України, її духовної культури, освіти, писемності, права, архітектури, суспільної моралі та міжнародного авторитету.

Саме тому Православна Церква прославляє святого Володимира як рівноапостольного. Бо він став співпрацівником Божого Промислу у великій справі духовного оновлення свого народу.

Дорогі брати і сестри!

Святий рівноапостольний Володимир Великий увійшов в історію не лише як видатний державний діяч, але насамперед як мудрий правитель, який усвідомив, що майбутнє держави неможливо будувати лише силою війська, могутністю влади чи матеріальним багатством. Він зрозумів головну істину: лише Бог є непохитною основою життя людини, народу і держави.

Саме тому у 988 році він звершив визначний історичний церковний і державний акт — проголосив християнство загальнодержавною релігією Русі. Це рішення стало одним із найвизначніших церковних і державницьких рішень в історії нашого народу. Воно не лише визначило духовний розвиток Русі-України, але й заклало міцний фундамент подальшого розвитку державності, права, освіти, культури, писемності, дипломатії та суспільної моралі.

Недаремно Господь говорить у Святому Євангелії:

- ***«Шукайте ж найперше Царства Божого і правди Його, а все це вам додасться» (Мт. 6:33).***

Саме цей євангельський принцип став духовним дороговказом життя святого рівноапостольного Володимира. Він зрозумів, що лише тоді, коли народ живе за Божими Заповідями, держава набуває справжньої сили, а свобода поєднується з відповідальністю.

Тому сьогодні ми вшановуємо не лише великого князя, а насамперед святого, який своїм особистим наверненням до Христа змінив духовну історію Русі-України.

Дорогі брати і сестри!

Невипадково саме у день пам'яті святого рівноапостольного Володимира Великого Україна відзначає День Української Державності. Це

нагадує кожному з нас, що українська державність має глибоке історичне коріння, сформоване багатьма поколіннями наших предків:

- її творили не лише князі, воїни й державні діячі;
- її творили святі;
- її творили люди високої віри, великої жертовності та любові до Бога і свого народу.

Саме тому День Української Державності є не лише державним святом:

- це день нашої історичної пам'яті;
- день відповідальності;
- день вдячності Богові за всі покоління будівничих Української держави;
- день молитви за її майбутнє.

Особливо глибокого змісту це свято набуває сьогодні.

Україна вже понад дванадцять років веде важку і жертвну боротьбу проти російської збройної агресії. Наш народ мужньо відстоює свою свободу, незалежність, територіальну цілісність і суверенітет. Як і за часів святого рівноапостольного Володимира, сьогодні вирішується не лише доля держави. Сьогодні вирішується майбутнє українського народу, його духовної свободи, його історичної пам'яті та права бути господарем на своїй Богом даній землі.

Саме тому ми з особливою любов'ю і вдячністю підносимо свої молитви за всіх українських воїнів-захисників, які сьогодні зі зброєю в руках боронять Україну. Просимо Все милостивого Господа дарувати їм міцність духу, мудрість, мужність, тілесне здоров'я та Своє небесне благословення.

З глибокою вдячністю ми схиляємо голови перед світлою пам'яттю всіх полеглих Героїв України. Вони віддали найдорожче — власне життя — за свободу Української держави, за свій народ, за право майбутніх поколінь жити у незалежній, вільній та соборній Україні. Їхня жертовність назавжди залишиться у вдячній пам'яті Української держави, Української Церкви та всього українського народу.

Ми також молимося за поранених, військовополонених, за всіх, хто втратив рідних і близьких, за всіх, хто страждає від жахів російсько-української війни. Нехай Милосердний Господь дарує їм силу, надію, розраду та Свою всесильну допомогу.

Дорогі брати і сестри!

Святий рівноапостольний Володимир Великий залишив нам не лише величну сторінку історії. Він залишив нам духовний дороговказ:

- бути вірними Богові;
- бути вірними Його святим Заповідям;
- бути вірними Українській державі;
- бути вірними своєму народові;
- бути вірними Православній Церкві України та своєму християнському покликанню.

Саме така вірність здатна зробити сильними і людину, і народ, і державу.

Тому нехай приклад святого рівноапостольного Володимира Великого надихає всіх нас берегти духовну і національну єдність українського народу, зміцнювати Українську державу, чесно служити своєму народові та залишатися непохитними у вірі Христовій.

Нехай молитвами святого рівноапостольного Володимира Великого Все милостивий Господь благословить Україну, зміцнить Православну Церкву України, дарує мудрість українському народові, державній владі та всім, хто покликаний служити Україні, мужність українським воїнам-захисникам, вічне блаженне упокоєння всім полеглим Героям України, визволення полоненим, зцілення пораненим, а нашій Українській державі — справедливий, безпечний, тривалий і Богом благословений мир.

Святий рівноапостольний Володимир Великий, Великий княже Київський, моли Бога за Україну, за український народ, за Православну Церкву України, за українських воїнів-захисників і за всіх нас!

Амінь.